

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	8
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	10
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	12
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	16
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	19

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 59/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 13 ust. 1a ustawy z 26.05.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy z 18.03.2016 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, uprawnienie do uiszczenia opłat sądowych w kwocie nieprzekraczającej 1000 zł w sprawach, o jakich mowa w tym przepisie, przysługuje wyłącznie bankom czy też również innym podmiotom, które nabyły wierzytelności banków?”

III CZP 60/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przerwanie biegu przedawnienia roszczenia, w wyniku złożenia przez wierzyciela wniosku o wszczęcie egzekucji, odnosi skutek wobec nabywcy wierzytelności?”

III CZP 61/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest dochodzenie przez cesjonariusza wierzytelności od członka zarządu dłużnika – spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością na podstawie art. 299 k.s.h., gdy w umowie cesji strony postanowiły, iż w sytuacji bezskuteczności egzekucji prowadzonej przez cesjonariusza przeciwko dłużnikowi nie odzyskana część wierzytelności zostanie przekazana z powrotem cedentowi na podstawie jednostronnego oświadczenia cesjonariusza, a cesjonariusz takiego oświadczenia nie złożył?”

III CZP 62/16

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy akt prawa miejscowego w postaci rozporządzenia nr 50 z dnia 7 sierpnia 2007 r. Wojewody Mazowieckiego w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla Portu Lotniczego im. Fryderyka Chopina w Warszawie (Dz. Urz. Województwa Mazowieckiego Nr 156 z 2007 r., poz. 4276) utracił moc w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199 z 2008 r., poz. 1227)?

w przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie postawione w pkt 1,
2) Czy utrata mocy obowiązującej ww. rozporządzenia nr 50 nastąpiła wskutek powszechnego zaprzestania jego uznawania i stosowania przez organy administracji publicznej oraz sądownictwo administracyjne (instytucja desuetudo) i jeżeli tak, to jaką datę należy uznać za istotną dla zastosowania tego skutku?”

III CZP 63/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w związku z treścią art. 49 ust. 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376, ze zm.):

1. pismo zawierające wniosek o obniżenie wysokości opłat, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376, ze zm.) podlega opłacie,

2. pismo zawierające wniosek o obniżenie wysokości opłat, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376, ze zm.), którego braków nie uzupełniono w terminie lub którego nie opłacono w terminie podlega zwrotowi przez przewodniczącego, czy też odrzuceniu przez sąd;

3. sąd może z urzędu na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. obniżyć wysokość opłat, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376, ze zm.)?”

III CZP 64/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoba, której najemca podnajął lokal mieszkalny lub oddał go do bezpłatnego używania, bez zgody wynajmującego, jest lokatorem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U.2014.150 j.t. ze zm.)?”

III CZP 65/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ograniczenie wysokości opłaty sądowej wynikające z przepisu art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2015 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w jego brzmieniu sprzed nowelizacji wynikającej z ustawy z dnia 18 marca 2016 r. (Dz.U. 2016.421), ma charakter przedmiotowy czy podmiotowy?”

III CZP 66/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postępowaniu prowadzonym na skutek zawiadomienia kierownika szpitala psychiatrycznego o przyjęciu na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia psychicznego do tego szpitala osoby, która nie wyraziła na to zgody, sąd uprawniony jest jedynie do zbadania zaistnienia przesłanek wskazanych w powołanym w zawiadomieniu przepisie, czy też może ustalać, czy zasadnym było przyjęcie tej osoby do szpitala psychiatrycznego bez jej zgody na innej podstawie prawnej, w szczególności w oparciu o art. 24 ust. 1 tej samej ustawy?”

III CZP 67/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy norma art. 120 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (jedn. tekst Dz.U. z 1998 r. Nr 21 poz. 94 z późn. zm.) wyłącza odpowiedzialność pracownika za szkodę wyrządzoną

nieumyślnie przy wykonywaniu obowiązków pracowniczych podmiotowi pośrednio poszkodowanemu, także wówczas, gdy z przyczyn innych niż faktyczne, możliwość wyrównania jej przez pracodawcę jest wykluczona?”

III CZP 68/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przy podjęciu decyzji o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej, przy ocenie kwalifikacji kandydata do tej funkcji, priorytet mają przepisy ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej (zwłaszcza jej art. 42), czy też sąd powinien zawsze kierować się Kodeksem rodzinnym i opiekuńczym i wynikającą z niego zasadą dobra dziecka, nawet jeśli kandydat nie spełnia wymogów wynikających z art. 42 cytowanej wyżej ustawy?”

III CZP 69/16

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie spółdzielni mieszkaniowej wobec członka o uzupełnienie wkładu budowlanego jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej i przedawnia się z upływem trzech lat?”

III CZP 70/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nabywca udziału w wieczystym użytkowaniu nieruchomości i udziału we własności budynku mieszkalnego nabywa udział w prawie własności budynku niemieszkalnego wzniesionego na tej nieruchomości choćby takiego przedmiotu nabycia nie wskazywała umowa?”

III CZP 71/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zabezpieczenie w postaci ustanowienia hipoteki przymusowej upada z upływem miesiąca od daty prawomocności orzeczenia uwzględniającego powództwo bez względu na to, czy wierzyciel podjął przed upadkiem zabezpieczenia jakiegokolwiek czynności zmierzające do realizacji egzekucji czy też wszczęcie egzekucji z przedmiotu zabezpieczenia zapobiegnie upadkowi zabezpieczenia?”

III CZP 72/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy okres sprawowania funkcji, jeżeli nie odpowiada on równemu rokowi obrotowemu, wlicza się do czasu trwania kadencji, na którą członek rady nadzorczej w spółce akcyjnej został powołany?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 32/16 – z dnia 7 lipca 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Jeżeli wkład wniesiony do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością należy do majątku wspólnego wspólnika i jego małżonka, również udział w spółce objęty przez wspólnika wchodzi w skład tego majątku.

III CZP 33/16 – z dnia 7 lipca 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Zbycie nieruchomości, o którym mowa w art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (jedn. tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 778), nie obejmuje utraty prawa własności działek gruntu wydzielonych pod drogi publiczne na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 1774 ze zm.).

III CZP 34/16 – z dnia 7 lipca 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku

Komornik sądowy, określając wysokość kosztów postępowania egzekucyjnego, nie może podwyższyć opłaty egzekucyjnej, ustalonej na podstawie art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (jedn. tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 790 ze zm.), o stawkę podatku od towarów i usług.

III CZP 14/16 – z dnia 13 lipca 2016 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Postępowanie administracyjne o ustanowienie prawa użytkowania wieczystego, toczące się po stwierdzeniu nieważności decyzji odmawiającej ustanowienia własności czasowej nieruchomości objętej dekretem z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz.U. Nr 50, poz. 279), nie przerywa biegu przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody spowodowanej nieustanowieniem tego prawa unieważnioną decyzją (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 6/16

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienie sądu o utrzymaniu w mocy postanowienia o umorzeniu postępowania w fazie in rem, wydane na podstawie art. 306 § 1a k.p.k. w zw. z art. 325a § 2 k.p.k., jest prawomocnym orzeczeniem sądu kończącym postępowanie w rozumieniu art. 521 § 1 k.p.k.?”

I KZP 7/16

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Lesznie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wobec braku notyfikacji przepisu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U.2016.471 j.t.), który to przepis stanowiący uzupełnienie normy blankietowej z art. 107 § 1 k.k.s. był dotychczas uznawany za przepis techniczny, a tym samym wymagający notyfikacji, istnieją podstawy do stosowania w sprawach karnych art. 107 § 1 k.k.s. w sytuacji gdy: notyfikacji poddano zbieżny z art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1-3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, zmieniony ustawą z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych (Dz.U.2015.1201), także uznawany dotychczas za przepis techniczny i przepis stanowiący uzupełnienie normy blankietowej z art. 107 § 1 k.k.s., powoływany w sprawach karnych

o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. łącznie z art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych?”

I KZP 8/16

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Lesznie o treści jak wyżej.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

IV KK 346/15 – wyrok z dnia 2 lutego 2016 r.

1. Zgodnie z obowiązującą w polskim procesie karnym zasadą swobody dowodzenia, w postępowaniu dowodowym dopuszczalne jest przeprowadzenie wszelkich czynności dowodowych, z wyjątkiem czynności objętych zakazem ich przeprowadzania.

2. Artykuł 168a k.p.k. w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. z 2013 r., poz. 1247, nie wprowadził zakazu wykorzystywania „owoców zatrutego drzewa”, gdyż dotyczył jedynie zakazu przeprowadzenia i wykorzystania dowodu bezpośrednio nielegalnego.

II KK 313/15 – postanowienie z dnia 31 marca 2016 r.

1. Realizacja przez prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej uprawnień przewidzianego w art. 650 § 2 k.p.k., gdy występuje określona w tym przepisie łączność podmiotowo – przedmiotowa i gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, wyraża się we wniesieniu w takiej sprawie aktu oskarżenia do sądu powszechnego.

2. W pojęciach „choroba psychiczna lub inna ciężka choroba”, o których mowa w art. 22 § 1 k.p.k., mieszczą się również najpoważniejsze choroby i stany terminalne związane z końcową fazą życia; wskazane stany chorobowe nie dają podstaw do uznania, że zachodzi „inna okoliczność wyłączająca ściganie” w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.

II KK 365/15 – wyrok z dnia 7 kwietnia 2016 r.

Artykuł 554 § 4 k.p.k., dodany ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. z 2013 r., poz. 1247, stosuje się także do spraw wszczętych przed dniem 1 lipca 2016 r.

II KO 7/16 – postanowienie z dnia 8 kwietnia 2016 r.

Postępowanie w sprawach zakończonych postanowieniem o odroczeniu wykonania kary albo o odmowie jej odroczenia nie podlega wznowieniu, w myśl przepisów rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego.

IV KZ 23/16 – postanowienie z dnia 21 kwietnia 2016 r.

1. Unormowanie art. 254 § 1 i 3 k.p.k. nie pozwala na ustalenie właściwości sądów różnego szczebla do równoczesnego rozpoznania zażaleń zaskarżających w różnych kierunkach innej części tego samego postanowienia, którym rozstrzygnięto w przedmiocie wniosku oskarżonego o uchylenie albo zmianę środka zapobiegawczego.

2. Ten sam sąd, który w uwzględnieniu wniosku oskarżonego o uchylenie tymczasowego aresztowania, złożonego na podstawie art. 254 § 1 k.p.k., środek ten uchylił i w tym samym postanowieniu zastosował inne środki zapobiegawcze, jest na podstawie art. 254 § 3 k.p.k. również właściwy do rozpoznania, w składzie trzech sędziów, zażalenia zaskarżającego to postanowienie w części, w której zastosowano te środki.

IV KO 10/16 – wyrok z dnia 27 kwietnia 2016 r.

Zakres, w jakim dany przepis aktu normatywnego został uznany przez Trybunał Konstytucyjny za sprzeczny z ustawą zasadniczą, determinuje granice modyfikacji, które są jego następstwem w orzeczeniach podlegających wzruszeniu, w oparciu o podstawę *propter decreta* z art. 540 § 2 k.p.k. Zatem dla skuteczności wniosku o wznowienie postępowania w przedmiocie zarządzenia wykonania kary, jako implikacji (stwierdzającego niekonstytucyjność pominięcia prawodawczego) wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 lipca 2013 r., SK 9/10, OTK-A 2013 r., nr 6, poz. 79, konieczne jest wykazanie, że w sprawie rzeczywiście zaistniały „szczególne względy”, wymienione w tym orzeczeniu, które mogły mieć istotny wpływ na treść prawomocnego orzeczenia, będącego przedmiotem wzruszenia.

I KZP 24/15 – postanowienie z dnia 28 kwietnia 2016 r.

Ochrona prawna należna funkcjonariuszowi publicznemu przyznana lekarzowi w art. 44 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, Dz. U. z 2015 r., poz. 464, oraz w art. 5 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, Dz. U. z 2013 r., poz. 757 ze zm., nie obejmuje sytuacji innych, niż udzielanie pomocy doraźnej (a więc udzielanie pierwszej pomocy i podejmowanie medycznych czynności ratunkowych) lub pomocy lekarskiej wtedy, gdy zwłoka w jej udzieleniu mogłaby spowodować niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała albo ciężkiego rozstroju zdrowia oraz w innych wypadkach niecierpiących zwłoki. Za wykonywanie czynności w tym zakresie uznać trzeba także działanie zmierzające bezpośrednio do ich udzielenia od chwili odebrania

zindywidualizowanego wezwania do ich udzielenia albo od chwili podjęcia przez lekarza stosownych działań z własnej inicjatywy. Ta ochrona prawna nie obejmuje okresu pełnienia przez lekarza dyżuru w szpitalnym oddziale ratunkowym, jeśli polega on tylko na oczekiwaniu na wezwanie do wyjazdu załogi karetki pogotowia ratunkowego.

II KK 294/15 – wyrok składu 5 sędziów z dnia 28 kwietnia 2016 r.

Gdy sędzia ma orzekać ponownie w instancji odwoławczej w sprawie, w której uprzednio wziął udział w wydaniu orzeczenia uchylającego wcześniejszy wyrok zapadły w danym postępowaniu, o zaistnieniu – w aspekcie zewnętrznym – wątpliwości co do jego bezstronności można mówić wówczas, gdy przy poprzednim orzekaniu sąd z jego udziałem, uchylając wydany przez sąd pierwszej instancji wyrok, wypowiedział pogląd co do możliwości przypisania oskarżonemu zarzucanego mu przestępstwa w świetle istniejących w sprawie ustaleń faktycznych i przy prawidłowej ich ocenie, a więc gdy wypowiedział się odnośnie do tych ustaleń lub winy oskarżonego, bez względu na to, w jakim fragmencie uzasadnienia wyroku wyrażono takie stanowisko.

**PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ
SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 5/16

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy oddanie pisma procesowego w polskiej placówce operatora pocztowego innego niż operator wyznaczony, o którym stanowi art. 156 § 2 k.p.c., jest równoznaczne z wniesieniem tego pisma do Sądu w rozumieniu tego przepisu?”

III PZP 6/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy dopuszczalne jest ustalenie przez pracodawcę niebędącego państwową lub samorządową jednostką sfery budżetowej w regulaminie wynagradzania, że pracownikom będącym w podróży służbowej nie przysługuje ryczałt za nocleg?

2. w razie negatywnej odpowiedzi na powyższe pytanie: w jaki sposób w powyższej sytuacji (przy zastosowaniu jakich przepisów) należy ustalać wysokość należnego takiemu pracownikowi ryczałtu za nocleg?”

III PZP 7/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Kto powinien być stroną pozwaną w postępowaniu toczącym się przed sądem na skutek odwołania wniesionego przez funkcjonariusza Służby Więziennej na podstawie art. 263 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 713) od orzeczenia kończącego postępowanie dyscyplinarne?

2. jaki sąd jest właściwy do rozpoznania takiego odwołania?”

III PZP 8/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy użyty w art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 233 ze zm.) zwrot „po wyczerpaniu trybu określonego ustawą” oznacza, iż postępowanie z powództwa wniesionego przed ogłoszeniem upadłości dłużnika o wierzytelność podlegającą zgłoszeniu do masy upadłości, zawieszona z powodu ogłoszenia upadłości dłużnika, może zostać podjęte z udziałem syndyka masy upadłości tylko wtedy, gdy wierzyciel zaskarżył odmowę uznania wierzytelności sprzeciwem do sędziego komisarza, a następnie zażaleniem do sądu upadłościowego;

2) czy w sytuacji niewniesienia przez wierzyciela sprzeciwu do sędziego komisarza oraz zażalenia do sądu upadłościowego od odmowy uznania wierzytelności na liście wierzytelności czyli

w sytuacji niewyczerpania tak rozumianego trybu określonego ustawą (art. 145 ust. 1 Prawa upadłościowego) sąd, rozpoznając wniosek wierzyciela o podjęcie zawieszzonego postępowania z udziałem syndyka masy upadłości, powinien odmówić podjęcia zawieszzonego postępowania, a wierzyciel będzie mógł wystąpić z powództwem przeciwko upadłemu dopiero po zakończeniu postępowania upadłościowego?”

III PZP 9/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy o treści jak wyżej.

III SPZP 2/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na etapie rozpoznania wniosku o nadanie wyrokowi klauzuli wykonalności dopuszczalna jest skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III UZP 9/16 – z dnia 14 lipca 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Czas odbywania zasadniczej służby wojskowej w okresie obowiązywania art. 125 ust. 1 ustawy z dnia 26 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w brzmieniu ustalonym w jednolitym tekście (Dz.U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31) do zmiany tego przepisu z dniem 9 grudnia 1991 r. zalicza się – na warunkach określonych w tym przepisie – do okresu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy w zakładach wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 3, poz. 20 ze zm.), wymaganego do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 tej ustawy w związku z art. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 170 ze zm.).

III UZP 2/16 – z dnia 20 lipca 2016 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

W sprawie o ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku ubezpieczenia społecznego lub jego zakresu (o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego; o podleganie ubezpieczeniom społecznym) do niezbędnych kosztów procesu zalicza się wynagrodzenie reprezentującego stronę radcy

prawnego, biorąc za podstawę zasądzenia opłaty za jego czynności z tytułu zastępstwa prawnego stawki minimalne określone w § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).

i nadano uchwale moc zasady prawnej oraz ustalono, że przedstawiona wykładnia wiąże od dnia podjęcia uchwały.

III PZP 9/16 – z dnia 26 lipca 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytania prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy:

„1) Czy użyty w art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 233 ze zm.) zwrot „po wyczerpaniu trybu określonego ustawą” oznacza, iż postępowanie z powództwa wniesionego przed ogłoszeniem upadłości dłużnika o wierzytelność podlegającą zgłoszeniu do masy upadłości, zawieszona z powodu ogłoszenia upadłości dłużnika, może zostać podjęte z udziałem syndyka masy upadłości tylko wtedy, gdy wierzyciel zaskarżył odmowę uznania wierzytelności sprzeciwem do sędziego komisarza, a następnie zażaleniem do sądu upadłościowego;

2) czy w sytuacji niewniesienia przez wierzyciela sprzeciwu do sędziego komisarza oraz zażalenia do sądu upadłościowego od odmowy uznania wierzytelności na liście wierzytelności czyli w sytuacji niewyczerpania tak rozumianego trybu określonego ustawą (art. 145 ust. 1 Prawa upadłościowego) sąd, rozpoznając wniosek wierzyciela o podjęcie zawieszzonego postępowania

z udziałem syndyka masy upadłości, powinien odmówić podjęcia zawieszzonego postępowania, a wierzyciel będzie mógł wystąpić z powództwem przeciwko upadłemu dopiero po zakończeniu postępowania upadłościowego?”

postanowiono połączyć w celu łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy III PZP 9/16 i III PZP 8/16.